Samlet svar
afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio og Mario Monti
på skriftlige forespørgsler E-1993/01 og E-1994/01

(29. oktober 2001)

Kommissionen vil først og fremmest understrege, at den er meget opmærksom på sådanne former for handelspraksis, som tager sigte på at segmentere det indre marked til skade for forbrugerne.

De spørgsmål, som det ærede medlem har rejst, refererer til to situationer:

(a) visse luftfartsselskaber anvender lavere takster for flyvninger med tilslutningsfly for at tiltrække passagerer på deres mellemdistance- eller langdistanceflyvninger. Således kan en flyrejse fra Amsterdam til New York komme til at koste mere end en flyrejse fra Frankfurt til New York via Amsterdam;

(b) visse luftfartsselskaber anvender udelukkende de bedste priser i bestemte medlemsstater. F.eks. vil den laveste pris for en flyvning mellem to byer, A og B, kun kunne opnås i afgangs- eller bestemmelsesmedlemsstaten (eller alene i den berørte medlemsstat, hvis det drejer sig om en indenrigsflyvning). Det vil ikke være muligt at få den samme billet til den laveste pris i en anden medlemsstat.

I det første tilfælde drejer det sig om forskellige produkter. I eksempel (a) ønsker den ene passager at flyve fra Amsterdam til New York og den anden fra Frankfurt til New York. Et luftfartsselskab handler ikke i strid med konkurrencereglerne, hvis det egenhændigt beslutter at tilbyde forskellige priser for forskellige produkter.

I eksempel (b) drejer det sig derimod om anvendelsen af forskellige takster for helt ens ydelser. En sådan praksis kan under visse omstændigheder være i strid med Fællesskabets konkurrenceregler, særlig artikel 81 og 82 (tidl. artikel 85 og 86) i EF-traktaten. Dette ville være tilfældet, hvis det pågældende luftfartsselskab havde en dominerende stilling på det berørte marked. Det samme ville være tilfældet, hvis den anfægtede handelspraksis var en direkte eller indirekte følge af en horisontal aftale mellem luftfartsselskaber eller af en vertikal aftale, hvorved et luftfartsselskab modsatte sig, at dets forhandlere solgte en bestemt kategori af billetter uden for den medlemsstat, hvori de var etableret.

Kommissionen vil undersøge alle oplysninger om sådanne sager med største interesse.

Kommissionen har desuden besluttet at tage fat på disse spørgsmål, når der skal gøres status i forbindelse med tiårsdagen for iværksættelsen af den tredje liberaliseringspakke for lufttransporten.

(2002/C 93 E/057) **SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1996/01**

af María Rodríguez Ramos (PSE) og Carlos Westendorp y Cabeza (PSE) til Kommissionen

(6. juli 2001)

Om: EKSF-traktatens og kulindustristøtteordningens udløb

I Kommissionens meddelelse om en EU-strategi for bæredygtig udvikling argumenteres for, at der skal være sammenhæng mellem Unionens indsats og målet om bæredygtig udvikling, og det foreslås bl.a. på baggrund af kullets formodede negative indvirkning på miljøet, at støtten til kulproduktionen gradvist afskaffes efter 2010.

Hvis det er i strid med politikken om bæredygtig udvikling at godkende støtte til en formodet forurenende energikilde som EU-produceret kul, mener Kommissionen så ikke, at hele varmeproduktionen på grundlag af importeret kul bør forbydes?

Agter Kommissionen reelt at forbyde al kraftvarmeproduktion i hele EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(21. september 2001)

Kommissionen vedtog den 15. maj 2001 en meddelelse vedrørende en europæisk strategi for bæredygtig udvikling [1]. Den strategi, Kommissionen præsenterede, omfattede bl.a. gradvis ophævelse af støtte til produktion og forbrug af fossilt brændsel frem til 2010. Kommissionen er dog klar over de følger sådanne beslutninger kunne få for energiforsyningssikkerheden på lang sigt i unionen, og har derfor præciseret, at man må undersøge, om det eventuelt er nødvendigt at skabe en kulreserve eller at bibeholde en minimal kulproduktion. Det præciseres endvidere, at Kommissionen skal forelægge et forslag for Rådet i løbet af 2001, så der kan vedtages en statsstøtteordning for kulsektoren, når EKSF-traktaten udløber i juli 2002.

Selv om Kommissionen priviligerer udviklingen af mere miljøvenlige energikilder, er den strategi, der forelægges med henblik på en bæredygtig udvikling i overensstemmelse med retningslinjerne i grønbogen, på vej mod en europæiske strategi for energiforsyningssikkerhed [2], da den ikke tilsidesætter eventuelle foranstaltninger til fordel for bevarelse af en minimal kulproduktion. Rent faktisk erkender den, at det er nødvendigt at finde et kompromis mellem miljøbeskyttelse og styrkelse af energiforsynings-sikkerheden.

På grundlag af disse principper vedtog Kommissionen ved beslutning af 25. juli 2001 et forslag til Rådets forordning vedrørende statsstøtte til kulindustrien [3] efter at EKSF-traktaten udløber. Den foreslåede ordning indgår i medlemsstaternes skabelse af et grundlag bestående af egne primære energikilder for at styrke unionens energiforsyningssikkerhed.

Kommissionen har ikke til hensigt at forbyde elektricitetsproduktion på grundlag af kul i unionen. Grønbogen »På vej mod en europæiske strategi for energiforsyningssikkerhed« konstaterer tværtimod, at elektricitetsproduktionen i fremtiden må dækkes ved hjælp af en række af de energiprodukter, der er disponible på markedet: naturgas, kul, olie, atomkraft og vedvarende energi.

Kommissionen har taget initiativet til flere retsakter med henblik på nedskæring af forurenende emissioner forbundet med elektricitetsproduktion på grundlag af fossile brændstoffer, bl.a. Rådets direktiv 88/609/EØF af 24. november 1988 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg [4] samt Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening [5].

Kommissionen støtter endvidere udviklingen af, demonstration og udbredelse af rene teknologier til energiproduktion på grundlag af fossile brændstoffer med programmer som f.eks. Energie, Carnot og EKSF's forskningsprogram.

[1] KOM(2001) 264 endelig udg.
[2] KOM(2000) 769 endelig udg.
[3] KOM(2001) 423 endelig udg.
[4] EFT L 336 af 7.12.1988.
[5] EFT L 257 af 10.10.1996.

(2002/C 93 E/058) **SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2001/01**

af Concepció Ferrer (PPE-DE) til Kommissionen

(6. juli 2001)

Om: Distribution af lægemidler i den tredje verden

Det er for nylig kommet frem i medierne, at næsten 50 % af de lægemidler, der indføres til den tredje verden er forfalskede eller i meget dårlig tilstand.